

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/287/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713203807
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713203807.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu K. R. H. S. E., L. L. K. XXC, Z.- XXXX A., Š., IČO: CHE-100.023.266 právne zastúpeného advokátom JUDr. Ján Šoltés, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P. O. BOX 205 proti žalovanej Y. C., W.. XX. XX. XXXX F. U., X. Č.. F. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej - I. A. U. I. T. L. L. L. U. F., Š. W. Č.. X, IČO: 42 362 962 právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom v Bratislave, Zámocká č. 36 v konaní o zaplatenie 525,63 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu o zaplatenie 38,38 Eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 358,38 Eur vo výške 8,25% od 7.1.2014 do 24.1.2014, s úrokom z omeškania zo sumy 308,38 Eur vo výške 8,25% ročne od 25.1.2014 do 26.2.2014, s úrokom z omeškania zo sumy 258,38 Eur vo výške 8,25% ročne od 27.2.2014 do 25.3.2014, s úrokom z omeškania zo sumy 208,38 Eur vo výške 8,25% ročne od 26.3.2014 do 2.7.2014, s úrokom z omeškania zo sumy 158,38 Eur vo výške 8,15% ročne od 3.7.2014 do 1.8.2014, s úrokom z omeškania zo sumy 128,38 Eur vo výške 8,15% ročne od 2.8.2014 do 6.10.2014, s úrokom z omeškania zo sumy 78,38 Eur vo výške 8,05% ročne od 7.10.2014 do 28.1.2015, s úrokom z omeškania zo sumy 58,38 Eur vo výške 8,05% ročne od 29.1.2015 do 18.2.2015 a s úrokom z omeškania zo sumy 38,38 Eur vo výške 8,05% ročne od 19.2.2015 do zaplatenia sa v celom rozsahu zamietla.

Vo zvyšku uplatneného nároku sa konanie zastavuje.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi sa proti žalobcovi náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na tunajšom dňa 08. 03. 2013 sa pôvodný žalobca obchodná spoločnosť T. L. L..C..I.. so sídlom v Bratislave proti žalovanej domáhala zaplatenia sumy 525,63 eur, spolu s 9,50 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 358,38 € od 21. 03. 2009 do zaplatenia, úroku vo výške 0,05 % denne zo sumy 358,38 € od 21. 03. 2009 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Pôvodný žalobca žalobu odôvodnil tou skutočnosťou, že na základe zmluvy o úvere zo dňa 31. 10. 2006 bol žalovanej poskytnutý úver splatný v 48 mesačných splátkach vo výške 26,82 €, čo však žalovaná nespĺnila a titulom poskytnutého úveru dlhuje žalobcovi sumu 358,38 €. Pohľadávka žalobcu ku dňu spisania žaloby predstavuje sumu 525,63 €, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 358,38 €, zmluvnej pokuty a odkúpených poplatkov vo výške 19,31 €. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanej zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11. 06. 2012 s obchodnou spoločnosťou Z. S. Q. E..L.. L. L. U. V.. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené priamo listom postupcu.

Pôvodný žalobca potom žalobu doplnil ešte podaním z 30. 10. 2013, ktorým bližšie špecifikoval pohľadávku a právne ju zdôvodnil. Uviedol, že žalovaná sa v zmluve zaviazala uhradiť úver vo výške

1 233,75 € v 48 mesačných splátkach vo výške 26,82 €. Žalovaná uhradila splátky vo výške 802,90 €, neuhradená cena úveru je vo výške 358,38 €. Dostala sa do omeškania so splácaním a žalovanej tak vznikla povinnosť zaplatiť zmluvné pokuty podľa článku 12 Všeobecných zmluvných podmienok.

V zmysle článku 12 Všeobecných zmluvných podmienok, veriteľ bol oprávnený požadovať od dlžníka zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením, ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30. deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky.

Podľa článku 12 bod 3 Všeobecných obchodných podmienok veriteľa, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok bol dlžník povinný uhradiť veriteľovi, okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý deň omeškania.

Sankčná pokuta predstavovala potom 85,12 €, pokuta za vypovedanie, ktorá sa vyrubovala vo výške 10 % zo zostatku istiny pre vypovedanie zmluvy predstavovala sumu 46 € a odkúpené poplatky predstavovali poplatky vo výške 19,31 €, pokuty za omeškanie predstavovali sumu 16,76 €. V dôsledku tejto skutočnosti pôvodný žalobca v celom rozsahu zotrval na žalobe.

V priebehu konania žalobca listom zo 14. 05. 2014 navrhol súdu, aby pripustil zámenu v osobách účastníkov na strane žalobcu, nakoľko pôvodný žalobca postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok z 31. 01. 2014 pohľadávku uplatnenú žalobou na žalobcu dnes uvedeného v záhlaví tohto rozsudku.

Zámenu v osobách žalobcov potom súd pripustil uznesením sp. zn. 10C/287/2013 zo dňa 18. 07. 2014.

Podaním z 12. 01. 2015 právny zástupca už nového žalobcu čiastočne zobral späť a žiadal, aby bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi sumu 78,38 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 358,38 € vo výške 9,5 % od 21. 03. 2009 do 24. 01. 2014, úrok z omeškania zo sumy 308,38 € vo výške 8,25 % od 25. 01. 2014 do 26. 02. 2014, úrok z omeškania zo sumy 258,38 € vo výške 8,25 % od 27. 02. 2014 do 25. 03. 2014, úrok z omeškania zo sumy 208,38 € vo výške 8,25 % od 26. 03. 2014 do 02. 07. 2014, úrok z omeškania zo sumy 150,38 € vo výške 8,15 % od 03. 07. 2014 do 01. 08. 2014, úrok z omeškania zo sumy 128,38 € vo výške 8,15 % od 02. 08. 2014 do 06. 10. 2014, úrok z omeškania zo sumy 78,38 € vo výške 8,05 % od 07. 10. 2014 do dňa zaplataenia a priznal mu náhradu trov konania trov právneho zastúpenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Právny zástupca žalobcu uviedol, že súčasne s týmto podaním predkladá dohodu o uznaní dlhu č. XXXXXXXXXXXX so splátkovým kalendárom zo 06. 01. 2014. Žalovaná totiž písomne čo do dôvodu i výšky uznala svoj záväzok a zaviazala sa ho nahraďiť v čiastkach 50 € v 19 mesačných splátkach vždy k 25-temu dňu v mesiaci. Súčasne však žalovaná mala skutočne záujem na splácaní záväzku a splácala ho, a to tak, že 50 € zaplatila 24. 01. 2014, 26. 02. 2014, 25. 03. 2014, 02. 07. 2014, 01. 08. 2014 a 06. 10. 2014. Tým súčasne žalujúca strana reagovala na úvahy o premlčaní pohľadávky, súčasne však žalujúca strana oznámila, že netrvá na zaplataení zmluvných pokút, poplatkov, úrokom a úrokov z omeškania podľa žalobného návrhu vo výške 167,25 € a úroku vo výške 0,05 % denne zo sumy 358,38 € od 21. 03. 2009 do zaplataenia, teda požadovala priznať len sumu 78,38 € spolu s úrokom z omeškania tak, ako ho v tomto podaní vyčíslila.

Podaním zo dňa 14. 01. 2015 sa vo veci vyjadril vedľajší účastník a v tomto podaní, predovšetkým poukázal na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu vzniknutého medzi pôvodným veriteľom a žalovanou. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 52, § 54 Obch. zák. a ust. zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázal tiež na skutočnosť, že podľa § 4 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktorú nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Ďalej uviedol, že v pôvodnej úverovej zmluve neboli uvedené poplatky a úroky, a preto je nutné považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov.

Žalovaná vrátila veriteľovi sumu 929 €, čo vyplýva z prehľadu platieb, ktoré urobila a ostala jej povinnosť zaplatiť sumu 358,38 €. Keďže úver bol bezúročný a bez poplatkov, žalovaná mala povinnosť vrátiť len istinu úveru vo výške 829,48 € z čoho vyplýva že úver preplatila.

Vedľajší účastník ďalej poukázal na skutočnosť, že samotná zmluva a všeobecné obchodné podmienky veriteľa sú veľmi nečitateľné, písané malými písmenami, podmienku sú zložito formulované a drobným písmom sú v zmluve skryté zmluvné podmienky, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a, u ktorých sa

predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. Takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi a z toho dôvodu, že zmluva neobsahuje požadované náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súčasne vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, poukázal na skutočnosť, že podľa § 101 Obč. zák. premlčacia doba je trojročná a v zmysle § 103 Obč. zák. ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti.

Keďže žalovaná sa ocitla v omeškaní 21. 03. 2009, žalobca si mohol svoje právo na súde uplatniť už počas neplnenia povinnosti žalovanej a keďže podal návrhu až po 08. 03. 2013, teda po uplynutí premlčacej doby je jeho nárok premlčaný. Súčasne však vedľajší účastník namietla neplatnosť prevodu pohľadávky na súčasného žalobcu, a to vzhľadom na skutočnosť, že postupník má sídlo vo Švajčiarsku, čo objektívne znamená sťaženie garancií žalovanej a skutočnosť, že spotrebiteľa tento prevod odradí od uplatňovania si svojho práva od subjektu so sídlom na takomto mieste. Preto je z pohľadu vedľajšieho účastníka postúpenie pohľadávky absolútne neplatné, nakoľko konanie žalobcu a jeho právnych predchodcov vykazuje znaky sťaženia domáhania sa práv úverového dlžníka, čo treba vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 a v dôsledku tejto skutočnosti žalobca vecne legitimovaný.

Ďalším podaním z 13. 02. 2015 vedľajší účastník namietal aj neplatnosť dohody o uznaní záväzku po tom, čo mu súd zaslal predchádzajúce vyjadrenie žalobcu. Poukázal pri tom na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. 03. 2014, sp. zn. 5Co/296/2013 tvrdil, že konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože žalobca využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaná zrejme vôbec nemala vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Žalobca mal totiž vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku. Úmyslom žalobcu bolo teda zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovanej spotrebiteľky, čo je nekalou obchodnou praktickou v zmysle § 8 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa ale je aj konaním v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Obč. zák.. V tomto podaní potom zopakoval námietku premlčania a aj námietku neplatnosti prevodu pohľadávky na súčasného žalobcu.

Žalobca potom reagoval ešte listom z 23. 02. 2015, v ktorom reagoval na námietky vedľajšieho účastníka v súvislosti s uznaním dlhu, ktoré urobila žalovaná (čl. 129) dňa 17. 01. 2014. Uviedol, že uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon žalovanej bol podpísaný žalovanou, má písomnú formu, v predloženej dohode o uznaní dlhu a jeho splácanie je uvedená klauzula vzniku dlhu, výška dlhu, ako aj prísľub žalovanej svoj dlh voči právnomu predchodcovi žalobcu zaplatiť vo forme poskytnutej platobnej výhody, je podpísaný žalovanou. Uznaním dlhu dochádza podľa § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák. k založeniu plynutia novej desaťročnej premlčacej doby bez ohľadu na to, či žalovaný, ktorý svoj dlh uznal v čase uznania vedel alebo nevedel o premlčaní pohľadávky žalobcu. Pri tom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27. 02. 1968 sp. zn. 3Cz/6/1968. Uviedol tiež, že z § 558 Obč. zák. a § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák. jednoznačne vyplýva, že uznanie premlčaného dlhu má za následok len predpoklad trvania dlhu v čase jeho uznania. Dôkazné bremeno sa v takomto prípade presúva na dlžníka. V prípade ak požiadavka je v čase uznania premlčaná, je povinnosťou veriteľa v súdnom konaní preukazovať existenciu takejto pohľadávky. V prípade ak by v čase uznania premlčaná nebola, samotné uznanie má za následok predpoklad existenciu pohľadávky a dôkazné bremeno ohľadne preukazovania nedôvodnosti sa presúva v celom rozsahu dlžníka na dlžníka.

Pritom uznanie dlhu podľa § 558 Obč. zák. je zabezpečovacím inštitútom hmotného práva, nemožno ho preto označiť za nekalú obchodnú praktiku. Z toho dôvodu je potom pre posúdenie otázky plynutia premlčania potrebné na uznanie dlhu, bez ohľadu na to, či sa jednalo o dlh premlčaný alebo nie a bez ohľadu na to, či osoba, ktorá dlh uznala vedela alebo nie o jeho premlčaní aplikovať § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák., kde nová desaťročná premlčacia doba začína plynúť zo zákona bez ohľadu na to, či uznávací prejav vykonal spotrebiteľ alebo nie.

Pokiaľ šlo o námietku neplatnosti postúpenia pohľadávky na súčasného žalobcu, žalobca poukázal na ust. § 92 ods. 2 O. s. p. a ust. § 92 ods. 3 O. s. p., ktoré uvádza povinnosť súdu vyhovieť návrhu na zámenu v osobách účastníkov ak sa preukáže, že po začatí konania nastala právna skutočnosť uvedená v ods. 2 ak tým súhlasí ten, kto má vstúpiť na miesto žalobcu. K postúpeniu pohľadávky došlo platne a v súlade so zákonom a je právom veriteľa postúpiť svoje práva na inú osobu v zmysle § 524 ods. 1 Obč. zák.. Veriteľ totiž môže bez súhlasu dlžníka nakladať so svojou pohľadávkou podľa svojej vôle.

Označenie dojednania v článku 1 zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalobcom a odvolateľom za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. b/ Obč. zák. považoval žalobca za absurdné, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávok z 31. 01. 2014 medzi žalobcom a jeho predchodcom nie je spotrebiteľskou zmluva a preto podmienky v nej uvedené nie je možné označiť za neprijateľné. Postúpenie pohľadávky totiž nie je možné zaradiť do kategórie uvádzanej v § 2 písm. p/ zák. č. 250/2007 Z. z..

Žalobca patrí k medzinárodnej skupine združujúcej inkasné spoločnosti na európskom trhu správy pohľadávok. Správcom portfólia pohľadávok žalobcu je na Slovensku spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., ktorá pôsobí už 10 rokov a na ňu sa žalovaná v rámci komunikácie kedykoľvek obrátiť. Rovnako môže žalovaná kontaktovať právneho zástupcu žalobcu, ktorý sídli v Bratislave. Žalovaná sa v žiadnom prípade nedostala do výrazne zhoršeného právneho postavenia a nie je ani diskriminovaná.

Súčasne žalobca oznámil, že trvá len na zaplatení sumy 38,38 € spolu s úrokom z omeškania zo sumy 358,38 € vo výške 8,25 % od 07. 01. 2014 do 24. 01. 2014, úrok z omeškania zo sumy 308,38 € vo výške 8,25 % od 25. 01. 2014 do 26. 02. 2014, úrok z omeškania zo sumy 258,38 € vo výške 8,25 % od 27. 02. 2014 do 25. 03. 2014, úrok z omeškania zo sumy 208,38 € vo výške 8,25 % od 26. 03. 2014 do 02. 07. 2014, úrok z omeškania zo sumy 158,38 € vo výške 8,15 % od 03. 07. 2014 do 01. 08. 2014, úrok z omeškania zo sumy 128,38 € vo výške 8,15 % od 02. 08. 2014 do 06. 10. 2014, úrok z omeškania zo sumy 78,38 € vo výške 8,05 % od 07. 10. 2014 do 28. 01. 2015, úrok z omeškania zo sumy 58,38 € vo výške 8,05 % od 29. 01. 2015 do 18. 02. 2015, úrok z omeškania zo sumy 38,38 € vo výške 8,05 % od 19. 02. 2015 do zaplatenia a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Nakoľko žalovaná mu zaplatila ďalšie sumy, a to sumu 20 € dňa 28. 01. 2015 a ďalších 20 € dňa 18. 02. 2015, teda celkovo zaplatila predchodcovi žalobcu aj samotnému žalobcovi 320 €.

Žalovaná sa k žalobe vyjadrila prvýkrát na pojednávaní dňa 15. 01. 2015, kde potvrdila tvrdenia žalobcu a uviedla, že predmetný dlh stále spláca. Súhlasila s vystupovaním vedľajšieho účastníka na jej strane, nevedela sa však vyjadriť k jeho vyhláseniu. Potvrdila, že uzavrela dohodu o uznaní dlhu, ktorú zaslal do spisu žalobca.

Mimo výsluchu žalovanej súd vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu a takto vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Obchodná spoločnosť Z. S. Q. E..L.. L. L. U. V. IČO: 35 923 130 ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka dňa 31. 10. 2006 uzavreli zmluvu o pôžičke vo výške 25 000 Sk, čiže 829,85 €. Túto pôžičku mala žalovaná splácať 48 splátkami vo výške 808 Sk, čiže 26,82 € pri RPMN 26,19 % ročne. Súčasťou zmluvy boli aj Všeobecné obchodné podmienky veriteľa. Je možné však súhlasiť s tvrdeniami vedľajšieho účastníka, že neobsahovali výšku poplatkov a úrokov, a to ani v základnej časti zmluvy tak, ako to v zmluve vyčítal vedľajší účastník.

Z prehľadu o splácaní dlhu, ktorý potom do spisu pripojil ešte pôvodný žalobca súd zistil, že žalovaná v období od 22. 01. 2007 do 32. 12. 2012 celkovo zaplatila sumu 802,90 € a potom od 24. 01. 2014 do 18. 02. 2015 zaplatila ešte celkovo sumu 320 €. Z toho vyplýva, že žalovaná úver zaplatila.

Súd sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že úverová zmluva ktorú uzavrel pôvodný veriteľ so žalovanou nemala ustanovenia o poplatkoch a úrokoch, čím nastala situácia predpokladaná v ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, čiže od spotrebiteľa veriteľ nemôže požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Preto súd dospel k presvedčeniu, že žaloba žalobcu, ktorý požadoval priznať už len istinu 38,38 € spolu s úrokom z omeškania od 07. 01. 2014 postupne klesajúcim podľa zaplatených splátok nie je dôvodná a v celom rozsahu ju zamietol.

V časti kde žalobca zobral žalobu späť súd konanie podľa § 96 ods. 1 tretia veta O.s.p. zastavil.

Pokiaľ šlo o námietky vedľajšieho účastníka týkajúce sa premlčacia, resp. neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, súd dospel k presvedčeniu, že tieto námietku nie sú dôvodné a stotožnil sa s argumentáciou žalobcu v jeho posledných vyjadreniach, na ktoré plne súd odkazuje.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 150 ods. 1 O. s. p.. Žalovaná bola v konaní proti žalobcovi plne úspešná, avšak v konaní jej preukázateľne trovy nevznikli a preto jej súd ich náhradu nepriznal, aj keď inak by na ne mala právo v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p..

Vedľajší účastník, ktorý vystupoval na strane žalovanej by mal právo na náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., keďže však vedľajší účastník podáva takmer identické vyjadrenia vo všetkých obdobných sporoch žalobcu, čo je súdu skutočnosť známa z jeho rozhodovacej činnosti, nejde o účelové vynakladanie trov na jeho právne zastúpenie a preto súd vedľajšiemu účastníkovi v zmysle § 150 ods. 1 O. s. p. náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, musí sa v ňom uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené podmienky konania, rozhodol vecne nepríslušný súd prvého stupňa, rozhodnutie súdu prvého stupňa vyniesol vylúčený sudca alebo súd prvého stupňa bol nesprávne obsadený; to neplatí, ak senát rozhodoval namiesto samosudcu,

b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

g/ súd prvého stupňa neprihliadol na námietky odvolateľa napriek tomu, že na to neboli splnené podmienky podľa § 175 ods.3, časť prvej vety za bodkočiarkou,

h/ rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. /§ 205 ods.2 O.s.p./.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno sa jej splnenia domáhať výkonom rozhodnutia.